

Maardu linnaleht

Maardu Panoraam

PÜHENDATUD GEORGI BÖSTROVI MÄLESTUSELE

Mäletame sind alati!

Kiri Maardu elanikele seoses linnapea Georgi Vassiljevitsi Bõstrovi enneaegse surmaga

KALLID LINLASED!

15. oktoobril tabas Maardu omavalitsust raske kaotus. Lakkas tuksumast suurepärase inimese, andeka ja eduka juhi, pikaajalise ja asendamatu Maardu linnapea, väljapaistva Eesti ühiskondlik-poliitilise tegelase, Eestimaa Ühendatud Vasakpartei liidri Georgi Vassiljevitsi Bõstrovi süda.

Tal oli tõeliselt unikaalne teenistuskiri. Piisab, kui meenutada, et Bõstrov oli üle 35 aasta rahvasaadikuks ja asus üle 25 aasta linnapea ametis.

Georgi orienteerus suurepäraselt väga komplitseeritud olukordades, valdas meisterlikult rahvadiplomaatia edendamise meetodeid, tal oli kõrge autoriteet paljude kolleegide ja partnerite seas koduriigis ja välismaal. Oma tööalaste oskuste ja isikuomaduste eest valiti Bõstrov Ülemaailmse Põhjala Linnade Linnapeade Assotsiatsiooni (WWCAM) esimehe asetäitjaks, ta kuulus riigi omavalitsuste nõukogusse Harjumaal, ta tegi olulist ühiskondlikku tööd, sh Eestimaa Ühendatud Vasakpartei nõukogu eestseisjana.

Elust lahkus mitte lihtsalt inimene, keda me austasime, kes andis meile edasi oma teadmisi, kogemust ja tükikese hingest. Ilustamata võib öelda, et Georgi Bõstrov kujutas endast kogu ajajärku, millega on seotud meie linna jaluletoomine ja areng. Tema vär-

viküllas elu, täis tähelepanuväärseid sündmusi ja võite väärrib seda, et olla kantud isamaa ajaloo ürikutesse! Lai erudeeritus, põhjalikud ja mitmekülgsed linnajuhtimist puudutavad teadmised, pikk majandamise praktika, mõtte- ja loominguiliste kavatsuste avarus asetavad Bõstrovi ühteritta väljapaistvate riigitegelastega.

Georgi Vassiljevitsile oli alati omane kõrge vastutus selle eest, millega ta tegeles. Kuigi ta oli lühisõnaline oma ütlustes ja lubadustes, ei säästnud linnapea aega ega jõupingutusi selle nimel, et Maardu muutuks selliseks, nagu ta nüüd linlaste ja külaliste silmade ees avaneb – puhas, hubane ja heakorrastatud. Ta oli peensusteni aus kõiges, mis puudutab materiaalseid hüvesid ning ta seadis linna huvid alati kõrgemale oma isiklikest huvidest.

Pole lihtne leida teist inimest, kes võiks teenida inimesi sama andunult kui Georgi Bõstrov seda tegi: ta oli alati inimestele avatud, armastas neid siiralt ja andis end neile jäägitult. Hommikust õhtuni käisid linlased Bõstrovi juures vastuvõtul: kes nõu küsima, kes abi paluma; igaühele eraldas ta nii palju aega, kui oli vajalik.

Ise oli ta aga pidevalt inimeste seas ja ei jätanud vahele ühtki võimalust kohtuda ja vestelda õpetajate, pensionä-

ride, laste ja sportlastega. Ükski kuigivõrd märkimisväärne üritus ei toimunud linnapea osaluseta. Georgi Vassiljevitsi võis näha Õigeusu templis ja ehitustandril, Maardu taidluskollektiivi kontserdil ja sõjaveteranide koosolekul, spordivõistlusel ja kooli olümpiaadil.

Peamised Bõstrovi tugevad küljed olid lihtsus ja inimlikkus, vääramatu tahe ja ülim usaldatavus, empaatiavõime ja oskus võõrale murele kaasa tunda ning leida lahendusi ka lootusetus olukorras, kus kõik teised käed jõuetult rüppe lasevad langeda.

Nüüd, kus Georgi Vassiljevitsi enam meiega pole, on raske leida sõnu, et väljendada kogu kurbust ja leina seoses raske kaotusega, mis on tabanud ta sugulasi ja kaaskondlasi, samuti sõpru, kolleege, kaastöötajaid ja enamikku linnaelanikest. Meie jaoks, samuti ka kõigi nende jaoks, kes tundsid Bõstrovi ja töötasid koos temaga tema erinevatel kuulsusriikka tööelul aastatel jääb ta alatiseks mällu ausa, põhimõttelise ja ääretult vastutustundliku juhina, kellele oli kallis see üritus, mida ta teenis viimase elupäevani.

Tema järjepidevus, sihikindlus, määratu loovenergia, pidev suunitlus kõrgeimate tulemuste saavutamisele tegid võimalikuks Maardu dünaamilise arengu, tänu millele meie linn on muutunud üheks

riigi ilusamaks ja paremini heakorrastatud elupaigaks. Selleks, et saavutada olukorda, kus maardulased tunnetaks oma pidevalt paranevaid elutingimusi, polnud Georgi Vassiljevitsil kahju kulutatud ajast, tervisest ja ka elust enesest; tema süda lakkas löömast ametialase kohtumise käigus, kuhu ta suundus kohe pärast osalemist hoolekande nõukogu töös.

Igaühe jaoks meie hulgas on Georgi Bõstrovi enneaegne surm korvamatu kaotus, kuna miski ei asenda meile tema isalikku tähelepanu, toetust, usaldust ja elukooli, mille me oleme läbinud tema käe all.

Me väljendame siirast kaastunnet Ljudmila Ivanovnale - Georgi Vassiljevitsi abikaasale seoses kalli ja lähedase inimese korvamatu kaotusega, kellega ta oli heas kooskõlas

koos sammunud läbi pika ja õnneliku elutee. See on tõeline tragöödia – kaotada armastatud inimene ning me elame sellele perekonnatragöödiäle südamest kaasa.

Meile jääb sinust helge mälestus, Georgi Vassiljevits! Sinu kuju, sinu kuulsusrikkad teod jäävad alatiseks püsima meie mälestuses! Sinu elust lahkumisega aga ei lõpe Bõstrovi ajastu, seda jätkavad sinu ustavad järglased. Kinnitame Maardu elanikele, et me hoiame ka edaspidi sinu poolt rajatud suunda omavalitsuse edasisele arengule.

Linnavalitsuse töötajate nimel, Maardu munitsipaal- ja ametkondlike ettevõtete ja asutuste juhtide ja töötajate nimel

Rein Meel
Maardu linnapea kt

Maardulased saatsid oma linnapea manalateele

20. oktoobril 2015 toimus Maardu vaba aja keskuse saalis ilmalik leinatalitus ja hüvastijätt ootamatult lahkunud linnapea Georgi Vassiljevitsi Bõstrovi. Kohale tulid sõbrad, sugulased, tuttavad, kolleegid töölt, kaasvõitlejad parteist, linna elanikud – kõik need, kes paljude aastate vältel elasid ja töötasid külge külje kõrval Georgi Vassiljevitsi Bõstrovi. Leinajad liikusid sõnatult katkematu inimvooluna ja avaldasid hüvastijätuga austust ja tänu inimesele, kes oli üle veerandsajandi ennastalgavalt ja tervist säästmata töötanud meie linna hüvanguks. Austuse avaldamiseks, Georgi Bõstrovi teenete tunnustamiseks ja järelhüüdeks tulid kohale Valgevene ja Venemaa Suurstaatonna esindajad, Harjumaal juhitud eesotsas maavanema Ülle Rajasaluga, teiste linnade linnapead ja esindajad, sh

vene linnast Velikije Luki. Georgi Bõstrovi hüvastijätu tseremoonial osalesid samuti poliitiliste parteide, ühiskondlike organisatsioonide ja ettevõtete esindajad. Maardu linna juhtkonna nimel ütlesid järelhüüde aselinnapea Rein Meel ja linnavolikogu esimees Leo Repponen. Eestimaa ühendatud vasakpartei poolt ütles järelhüüde Maardu aselinnapea Valev Kald.

Kiriklik matusetalitus leidis aset kohalikus templis. Talituse sooritasid Vene apostlik-õigeusu kiriku preestrid Tallinna ja kogu Eesti metropoliidi Korneliusega eesotsas. Georgi Bõstrovi muldasängitamine toimus Pärnamäe kalmistul suure hulga linlaste ja linna külaliste kohalviibimisel. Lahkunu lese Ljudmila Ivanovna soovi kohaselt valiti matmiskohaks paik poja Vitali hauakünka kõrval.

Reportaaž ja foto: ALEKSANDR GUSSEV

ME ELAME KÕIK LÄBI KAOTUSE VALU

Georgi Vassiljevits Böstrovi matuse ja eestpalve päeval jagasid tema lähedased sõbrad, kaasvõitlejad, parteikaaslased ja lihtsalt linlased oma tundeid ja katsumusi.

Vladimir Vaingort – majandusdoktor, professor

«Georgi Vassiljevitsi surm on tõeline tragöödia kõigile, kes koos temaga elasid ja töötasid, tema lähedastele ja kallitele inimestele ja muidugi Maardule, mis omandas tänu Böstrovi pingutustele suurepärase ja kordumatu kujundi. Isiklikult minu jaoks tähistab Böstrovi lahkumine kauaaegsete sõprus-, ametialaste ja inimlike sidemete katkemist. Meid ühendasid paljud elu aspektid, ning kuna meil olid sarnased seisukohad, siis muutus iga kohtumine temaga erakordselt kasulikuks ja konstruktiivseks. Georgil olid väljapaistvad omadused: ta oskas kaasvestlejat kuulata ja kuulda, mida too räägib, langetada õigeid otsuseid ka keerulistes olukordades, neid järjekindlalt ellu rakendada ja mis on peamine – ta võttis iga kord endale julgelt kogu vastutuse langetatud otsuste eest.

Ma saadan kibeda kaotustundega Georgi Vassiljevitsi tema viimasele teele.

Kardan, et sellist linnapead nagu oli Georgi Böstrov ei saa Maardus veel väga kaua olema».

Ants Raudla – linna volikogu liige, «Maardu Elamu» juhatuse liige

On raske rääkida, klomp tõuseb

kurku ... Mõttes lendavad mööda kümned aastad ühist tööd Keemiates, pärast aga rahvasaadikuna ja funktsionäärina juhtorganites. Mäle-

tan Georgit, kui ta oli just noore elektrikuna tööle asunud. Juba siis kütkestas ta tähelepanu energilise, aruka, asjaliku ja vastutustundelise töötajana. Sellised inimesed, kellel on juhi omadused Jumala armust, ei jää kauaks ühel kohal püsima. Nii see ka juhtus, ja eeskujulikust töölist Böstrovist sai suurepärase linnapea, kelle õiglane hindamine seisab meil veel ees. Kuid isegi täna on silmnähtav, et selle inimese mastaapsus oli uskumatult suur, polnud asja, mis poleks olnud talle jõukohane. Meie linn on sellele tunnistajaks. Lahkudes sellest maailmast püstitas Georgi Vassiljevits endale mälestusmärgi, mille nimeks on Maardu linn! Sellele polegi enam midagi juurde lisada.

Sergei Balöbin – firma «AS ERS» peadirektor

«Raske on üle hinnata, kui palju tähendas Maardu omavalitsuse jaoks Georgi Vassiljevits Böstrov. Räägin seda täie vastutustundega, kuna tundsin teda ja olin tema sõber umbes 30 aastat. Meid ühendas asjaolu, et olime sama formatsiooni inimesed, kui igas asjas asetati esimesele kohale inimeste saatus, nende sügavalt elulised huvid. See positsioon mitte ainult ei lähendanud meid, vaid mängis alati otsustavat rolli, kui tõstatus küsimus Böstrovi sotsiaal-kultuurilise suundumusega ideede ja programmide realiseerimisest. Georgi teadis alati, mida ja kuidas teha, et antud ettevõtmine tooks Maardule ja linlastele maksimaalset tulu, ja ta oskas inimesi veenda vajadusest tema tegevusi toetada. Ütlen varjamata, et just selle tugeva isiksuse autoriteet ja sõprussuhted temaga innustasid mind osutama talle vajadusel finantsabi, oli see siis linnalaatade korraldamine, kiriku või noorsookeskuse toetamine.

Tihti on kõrvalseisjal raske märgata ja tunnetada positiivseid muutusi meie omavalitsuse elus, kuna kõik hea, mis linnas on tehtud või tehakse toimub reaalselt, mis on enamasti pika perspektiiviga. Kuid heites pilk minevikku ja võrreldes tänast päeva lähimöödanikuga 15 aastat tagasi saab selgeks, millised määratud muudatused on Maardus toimunud. Lõvi-

osa kõigest tehtust on saanud reaalsuks tänu linnapea Georgi Böstrovi teenetele. Au ja kuulsus temale!»

Vladimir Zaitsev – sõjaveteran, Maardu veteranide ühenduse esimees.

«Täna, sellel kurbuse päeval tulid siia kõik veel omal jalal käivad veteranid, et mälestada ja väljendada sügavat lugupidamist inimesele, kes ei unustanud teise tegevuse kõrval inimesi, kes olid kangelaslikult kaitsnud oma kodumaad ränkadel teise maailmasõja aastatel.

Me saadame Georgi Vassiljevits Böstrovi leinates viimasele teekonnale, südames kaotuse valu, kuna tema isik oli meie võimas kaitse ja kindel tugi.

Kui palju südamlikke kohtumisi oli Maardu veteranidel linnapeaga? kui palju sõite oli organiseeritud tema abiga lahingukuulsuse radadele? kui palju tundmatute sõdurite säilmete ümbermatmisi oli toimetatud kümne aastaga tema vahetul osalusel!

Vaatamata hõivatusele leidis Böstrov alati aega, et õnnitleda igat veterani sünnipäeval, eriti juubeli puhul, ütelda paar head sõna, moraalselt toetada ja ergutada.

Seda ei saa unustada, ja seetõttu jääb Georgi Vassiljevits alatiseks meie mällu elava ja inimlikuna, nii nagu me teda tundsim ja kelleks ta ka oli.

Kasutades võimalust soovin pöörduda läbi linnalehe linna juhtkonna poole kõigi sõjaveteranide ettepanekuga nimetada Georgi Vassiljevitsi mälestuseks Keemikute tänav ümber Georgi Böstrovi tänavaks, tänava algusse aga püstitada tema rinnakuju raidkirjaga «Böstrov –Maardu linna asutaja».

Anatoli Jegorov – ettevõtte «Maardu Linna Varaholdus» juht

«Tõenäoliselt olen ma üks vähestest, kes on töötanud koos Georgi Vassiljevitsiga peaaegu 40 aastat – nii ühiskondlik-poliitilises kui ka munitsipaal-majandussfääris.

Kui ütlen, et temaga oli kerge töötada, siis salgan tõtt maha. Böstrov oli, nagu iga omapärane isiksus, ettearvamata, ja tema poolt langetatud otsused rabisid meid ootamatusega. Kuid kuigi mõned vahel arvasid, et Georgi eksib, siis hiljem osutus peaaegu alati, et tal oli olnud õigus, ja et tema poolt pakutud otsuse projekt oli kaalutletud, tõhus ja õigeaegne. Kui öeldakse, et Böstrov oli autoritaarse juhtimismeetodi poolehoidja, siis siin tean ma täpselt, et see on eksiarvamus. Ta kuulas vestluskaaslase tingimata ära, et teha lõplik otsus, kuid hiljem taotles eesmärgistatult ja sihikindlalt selle otsuse täitmist. Selles oli minu arvamusel Georgi Vassiljevitsi kui esimese juhi edu saladus.

Tähtis oli see, et ta teadis alati, millest räägib ja ei võngutanud kunagi õhku mõttetute sõnakõlksudega; kõik oli alati korrektne, väljapeetud, märkused aga tabavad ja sisulised. Alluvatel jäi üle vaid linnapea ära kuulata ja kasutada tema soovitusi ja juhtnööre.

Erakordsus inimesena ja tavatus juhina tegid Böstrovi tõeliseks liidriks ning teda tunnustati sellisena kõikjal, mitte ainult siin linnas.

Tema äkiline lahkumine pole vaid kaotus – see on hiigelsuur tühimik, mis haigutab omavalitsuse elutegevuse tagamise süsteemis. Selles on olukorra, milles me osutusime eriline traagilisus, millega tuleb aga edasi elada».

Vladimir Arhipov – Maardu aselinapea

«Vana-Kreeka targad on öelnud: "De mortuis nil nisi bonum dicendum est" (Lahkunust rääkida ainult head, või mitte midagi). See on tõesti tark ütlus, kuna inimest viimsele teekonnale saates meenutame me temast parimat, mis temas ja tema elus oli.

ME ELAME KÕIK LÄBI KAOTUSE VALU

Algus 5. leheküljel

Ka täna kerkivad mulle mällu leheküljed ja episoodid ühisest tegevusest Georgi Vassiljevitsiga, mille tulemused olid viljakad ja meelepärased. Ma meenutan, kui konstruktiivselt ja millise kasuga kogu üritusele kulges küsimuste kooskõlastamise protsess koalitsioonileppe allkirjastamiseks, mis rajas vankumatu aluse meie ühiseks tööks volikogus ja täidesaatva võimu tasemel. Võttes arvesse teatud lahkarvamusi ja erinevaid seisukohti programmilistes küsimustes, ilmutas Bõstrov kadestusväärset paindlikkust ja peent olukorra tajumist, mis paljuski soodustas dokumendi allkirjastamist.

Hiljem, juba töö käigus õnnestus meil alati kokku leppida ja tekkivad vastuolud õigeaegselt lahendada.

Üldiselt võib rääkida mida tahes, võib vaielda isiksuse rollist ajaloos, kuid Georgi oli kahtlemata väljapaistvaks ja sihikindlaks inimeseks ning tema teened linna ümberkujundamisel on vaieldamatud. Tema saavutused linnajuhi ametis, mida ta pidas aastaid, räägivad enda eest. Kõik muu on aga sekundaarne ja ebaoluline. Minu jaoks on see vääramatu tõsiasi ning seepärast saadan ma koos teiste linlastega Georgi Vassiljevits Bõstrovi sügava kahetsusega viimsele teekonnale.

Olgu muld talle kerge! Andku Jumal talle hingeõnnistust!

Jelena Jegorova –Maardu vaba aja keskuse administraator

«Kui Bõstrov kutsus sind tööle, siis pidi kohe mõistma, et temaga tuleb töötada andunult, ajakuluga arvestamata, isiklikud asjad kõrvale jättes. Just sellise arusaamaga võtsin ma vastu Georgi Vassiljevitsi ettepaneku asuda uue kultuurikeskuse administraatori ametisse. Tegemisi oli kuhjaga, kõike tuli alustada nullist. Vahel mattusin ma ülepea probleemidesse, käed vajusid jõuetult rüppe ja tekkis soov sellega lõpetada. Kuid just sellistel hetkedel ilmus linnapea ja taastas mõne minutiga minus rahu ja enesekindluse, kuna ta oskas pingeid maandada ja luua positiivse häälestatuse. Temast enesest kiirgas soojust, mis tasakaalustas hinge, ja kui ta veel jutustas ühe oma tuhandest teravasü-

žeelisest anekdoodist, siis kadus halb tuju nagu võluvael ja energia tuli tagasi, mis lubas edasi toimida ebaõnnestumiste kiuste.

Georgi Vassiljevitsi unikaalsus seisnes veel ka selles, et ta oskas möödamminnes kõike märgata, sellele aga tähelepanu keskendamata. Juhtus vahel, et ma soovisin natuke kiidelda mingite uuendustega saali kujunduses, tema aga sõnas lühidalt «Jah, ma juba nägin seda».

Nüüd, kui Georgi Vassiljevitsi enam meiega pole, on raske uskuda, et meie, keskuse töötajad ei kuule enam kunagi tema häält, ei näe teda linnaüritustel, millest ükski ei möödunud tema osaluseta.

Mäletame ja leiname!»

Nikolai Švets – linna kultuuriprojektide juht

«Minu jaoks oli Georgi Bõstrov selline juht, kes mõistis kultuuri seestpoolt sisuliselt ja andis seetõttu alati minu tööle objektiivse hinnangu. Toon ühe näitliku juhtumi. Kui oli vaja esitada ülelinnaliste kultuüri-sündmuste programm, siis tuli mul selle dokumendi autorina paljudes linnavalitsuse otsustuskogudes kaua ja detailselt selgitada iga ürituse olemust, vahel aga veenda ja oma õigust tõestada. See oli praktiliselt alati nii. Kuid lõppes see ühtemoodi: mind kutsus välja Bõstrov ja poole tunniga oli programm kinnitatud ja uskuge – pooleteise kümnendi jooksul polnud esitlustel ühtki apsakat, kuna linnapea teadis, et ta võib loota minu kogemusele ja asjatundlikkusele. Kõrge intuitsioon ja usaldus olid Bõstrovile igiomased. Tema lahkumine on meid kõiki õnnetuks teinud ja see puudutab oluliselt ka Maardu kultuurisfääri.

Georgi Vassiljevits elas pika ja helge elu, jättes oma tegevusega igavese mälestuse inimeste südamesse.

Igavene mälestus!»

Sergei Petinov – linnalehe «Maardu Panoraam» toimetaja

«Georgi Bõstrovist võib rääkida ja teda meenutada tundide kaupa, kuid seda teemat on võimatu ammendada, sedavõrd oli sügav selle tähelepanuväärse inimese olemus. Bõstrovi fe-

nomen seisneb unikaalses ühildamatu ühildamises, vastandite ühtsuses. Tal polnud ühte ja ühtlast käitumisliini, tal oli omaenda juhtimise stiil, mis võis esmapilgul näida sügavalt nõukogulikuna, kuid mis osutus väga individuaalseks.

Georgi Vassiljevits ei teinud midagi poolenisti. Ta taotles oma alluvatel, nagu hea treener, täielikku juhtnõõride ja orientiiride täitmist ning ei unustanud kunagi oma käsundeid ja juhendeid, mis ta oli andnud töökorras operatiivnõupidamistel või isegi käigu pealt tänaval. Kõik, kes olid kaua Bõstroviga koos töötanud, teadsid seda linnapea omadust ning ei lubanud end lõdvaks lasta, vaatamata isiksustele ja teenetele.

Olles loomult otsekohene ja avatud, harutas Georgi oskuslikult lahti võõrad üliosavalt segatud jälgedega salasepitsused, teda polnud võimalik millegagi verest välja lüüa või ootamatult millelki tabada. Ta tundis suurepäraselt ära vale ja valskuse ja vältis hiilgavalt talle seatavaid püünieid, minnes kaugelt ringiga ümber. Töötajate ja üldse inimeste hinnangu kriteeriumideks oli Bõstrovil ausus, korralikkus ja oskus teha oma tööd ettekäänete ja viideteta põhjustele ja asjaoludele.

Georgi Vassiljevits ei tunnustanud pisiasju. Iga linnaelu aspekt oli talle ühevõrra tähtis ja oluline. Õeldu näitlikustamiseks osutan tema suhtumisele linnalehte. Kuuest toimetajana oldud aastast ei meenu mulle ühtki väljaannet, mis oleks jäänud Bõstrovi tähelepanuta. Kui ta leidis materjalides puudusi või ebatäpsusi, tõi ta need tingimata välja ja tegi toimetajale asjakohaseid märkusi, mis aga oligi toimetusele kasulikuks materiaalseks toeks ja stiimuliks töö edasisel parandamisel.

See, et leht on tänaseks saanud uue pilkupüüdva vormi ja huviga loetava sisu on linnapea teene, kes mõtles koos teabeteenistusega läbi iga vormistuse triibu ja detaili, ning pani arutelu lõppetapil punkti «Maardu Panoraami» viimasele variandile.

Ma ei hakka lugejat koormama isikliku iseloomuga vestetega, kuigi mind kihutab tagant soov jutustada sellest, millist rolli Georgi mängis minu elukäigus. Üksi selle eest olen ma talle oma ülejäänud elupäevad tä-

nulik, kuna normaalsete inimeste maailmas selliseid asju ei unustata.

Kui Vassiljevitsi (ma kutsusin teda nii) enam polnud, kogesin ma esmakordselt pikkade aastate jooksul sellist hingetühjust, mida olin kogenud vaid kord elus, - kui mu isa „läks magama oma vanemate juurde“. Ja olgugi et elu ja surma dialektika on selge ja loomulik, pole sellest kellelgi kergem, kui kaotad inimese, kes on saanud väga lähedaseks, peaaegu li-haseks sugulaseks».

Hanon Barabaner – professor

«Bõstrovi surma iseloomustavad kaks märksõna: sügav lein. Georgi oli inimene rahva seast ja rahva jaoks, keerulise saatusega ajaraamatut vääriva biograafiaga isiksus.

Ta oli üks vähestest, kes oskas leida kõige paremad ja õigemad lahendused, seejuures taganemata oma põhimõtetest, sattumata konflikti oma südametunnistusega.

Georgi siirdus teispooldusse kiiresti ja rahulikult, nii nagu uinuvad inimesed täidetud kohuse tundega, kellel pole midagi kahetseda ja end rasketes pattudes süüdistada.

Mäletan, kuidas ma 1957. aastal saabusin esmakordselt Maardusse ja kohkusin, nähes räpast ja sünget asulat, mis oli võõna ümbritsetud rebaseabaprüüni karva suitsupilvedega. Nüüd aga, sõites Maardusse olen ma alati rabatud sügavatest muutustest, mis on linnapildis aset leidnud: puhutus, hoolitsetus, arenenud taristu, hingestatud naeratavad elanike näod. Milline üllatav kontrast! Võib ainult mõistatada, kas Maardu oleks selliseks saanud, kui poleks linnas olnud Georgi Vassiljevits Bõstrovi? Küsimus on küll retooriline, kuid tähendusrikas.

Igal juhul on silmnähtav, et just Bõstrov ja ei keegi muu ehtas kaas-aegse euroopaliku Maardu linna, mille eest tuleb talle teha sügav kummardus. Tema teened on sellised, et ta on ära teeninud, et talle püstitataks üldrahvalik mälestusmärk, kinnistades seega mälestus temast järgmistele maardulaste põlvkondadele.

Kaastundeavaldused

* Väljendan sügavat kaastunnet Maardu linnapea Georgi Vassiljevits Böstrovi surma puhul, kes töötas ennastsalgavalt teiste inimeste hüveks. Georgi Vassiljevits osutas hindamatut abi Õigeusu kirikule. Üheks tema esimeseks ja peamiseks ettevõtmiseks linnapea ametis võib nimetada Maardu linnas pühamu ehitamist Peaingel Miikaeli auks. Sellel pühamul on kogu meie kiriku jaoks sümboolne tähendus – see on esimene pühamu Maardu linnas ja üks esimestest õigeusu pühamutest, mis on ehitatud Eestis pärast iseseisvuse saavutamist.

Georgi Vassiljevits vastas alati aega viitmata abipalvetele, eriti palju abistas ta meie laste pühapäevakoole.

Issand, anna sellele lahkunud hingele rahu. Igavene mälestus.

Tallinna ja kogu Eesti metropoliit Kornelius

* Helsingi, 16. oktoobril 2015

Sain kurbusega teada Maardu linnavolikogu esimehe Georgi Vassiljevits Böstrovi äkilisest surmast.

Selle põhimõttelise, nõudliku ja hoolitseva juhi, südamliku ja tähelepaneliku inimese, ustava sõbra auväärne elu oli elatud inimeste heaks.

Meenutan tänutundega meie ühist tööd Valgevene-Eesti suhete rajamisel majanduse ja kultuuri alal, Georgi Vassiljevitsi panust Valgevene diasporaa toetusele Maardus.

Ma õppisin temalt avatud ja optimistlikku suhtumist inimestesse ja elusse. Mälestus temast jääb alatiseks minu südamesse püsima.

Väljendan sügavat kaastunnet Georgi Vassiljevitsi sugulastele, lähedastele ja kolleegidele.

Valgevene saadik Soomes Aleksandr Ostrovski

* Hr Georgi Böstrov oli väga avatud inimene, kes oskas vaadata tulevikku, kes tegi palju selleks, et meid ümbritsev maailm muutuks üha paremaks.

Teade tema äkilisest surmast kurvastas meid ääretult.

Väljendame oma sügavat kaastunnet tema perekonnale, lähedastele, sõpradele ja kaasvõitlejatele.

**Perekond Dmitrieff
Stefano Costa Jean-François Brua
Maia Levina
ja kõik CNIM töötajad,
kellel oli õnn temaga suhelda**

Iga lahkumine on raske, iga teeesaatmine kurb.

* **Velikije Luki linnapea**

Maardu linnavalitsusele

Lugupeetud Maardu linna elanikud!

Velikije Luki linnavolikogu ja linnavalitsus on sügavas leinas andeka ja targa juhi, Maardu linnapea Georgi Böstrovi siit ilmast lahkumise puhul ja väljendavad siirat kaastunnet sugulastele, lähedastele ja neile, kes tundsid seda silmapaistvat inimest.

Georgi Vassiljevitsi töö- ja elutee, tema panus kodulinna arengusse jääb alati patriotismi, ustavuse ja ausa oma riigi ja inimeste teenimise eeskujuks.

**Lugupidamisega
Velikije Luki linnapea N.N.Kozlovski
Velikije Luki linnavalitsuse juht V.B.Kamenski**

* *Avaldan sügavat kaastunnet abikaasale ja lähedastele, Maardu Linnavalitsusele ja Maardu Linnavolikogule Maardu linnapea Georgi Böstrovi ootamatu surma puhul.*

**Austusega
Max Kaur
Mustvee linnapea**

* AS Vopak E.O.S. kollektiiv avaldab sügavat kaastunnet Maardu linnapea Georgi Böstrovi surma puhul.

** Su tugev elutahe. Andis meile suuna.
Nüüd veidi eemalt vaadates meid kuulad.*

Mälestame Maardu linnapead ja avaldame sügavat kaastunnet omastele

GEORGI BÖSTROVI
10.10.1944 – 15.10.2015
surma puhul

**Kallavere Keskkool
Maardu Põhikool
Maardu Gümnaasium**

* Ettevõtete AS DBT ja AS BCT kollektiivid väljendavad sügavat kaastunnet seoses Maardu linnapea **Georgi Vassiljevits Böstrovi** surmaga. Me jagame Maardu elanike korvamatut kaotuse valu ja tunneme kaasa Georgi Vassiljevitsi sugulastele ja lähedastele.

AS DBT/AS BCT kollektiivid

* AS Telset kollektiiv Viktor Gaidušini isikus on sügavas leinas Maardu linnapea Georgi Böstrovi surma puhul.

Ta oli oivaline inimene ja väljapaistev juht. Väljendame oma siirast kaastunnet.

**Lugupidamisega,
Firma AS Telset**

* Linnalehe «Maardu Panoraam» toimetus on sügavas leinas seoses Maardu linnapea, suurepärase inimese ja väljapaistva juhi Georgi Vassiljevits Böstrovi surmaga.

Väljendame siirast kaastunnet lahkunu abikaasale Ljudmila Ivanovnale.

* Korterühistu «Nurga-8» maja elanikud, kus kaua elas linnapea G. Böstrov, tunnevad siiralt kaasa Ljudmila Ivanovnale seoses armastatud mehe Georgi Vassiljevitsi enneaegse surmaga. Jagame leinapäeval tema tundeid ja oleme valmis osutama igakülgselt moraalset tuge.

KÜ ja majaanike nimel Galina Atanova

* Siirast kaastunnet Ljudmila Ivanovna Böstrovale seoses mehe Georgi Vassiljevits Böstrovi surmaga väljendavad Maardu sotsiaalmaja töötajad

Perekond Dargel leinab Georgi Vassiljevits Böstrovi ja väljendab sügavat kaastunnet sugulastele ja lähedastele.

* **KAASTUNDEAVALDUS**

Ei tulek ega minek ole meie endi teha, vaid see, mis sinna vahele jääb, see on elavate mäletada.

Avaldame kaastunnet Maardu Linnavalitsusele linnapea Georgi Böstrovi surma puhul.

Sügav kaastunne perele ja lähedastele.

**Brave Capitali nimel,
Veljo Kuusk
Brave Capitali juhatuse liige**

* Lg Maardu Linnavalitsus ja Maardu Linnavolikogu

Tartu Arhitektuuribüroo kollektiiv avaldab sügavat kaastunnet Maardu linnapea Georgi Böstrovi ootamatu lahkumise puhul.

Tegemist oli harukordse inimesega ning meil on olnud rõõm teha koostööd 15 aastat tema poolt juhitud Maardu linnaga erinevates projekteerimisvaldkondades.

Langetame koos Teiega pea sügavas leinas.

Lugupidamisega Urmas Makrjakov juhataja

* Kallis Maardu!

IN MEMORIAM

15.10.15 Tallinn

15.10.15 jõudis minuni teade, et Maardu linnapead Georgi Böstrovi (71) pole enam.

Ma tutvusin temaga, kui Tallinnas 8. septembril 2012. aastal avati pidulikult Lasnamäel valmiva õigeusu kiriku kõrval Moskva ja kogu Venemaa patriarhi Aleksius II mälestusmärk.

Helge mälestus temast jääb. Ta oli linnapea Jumala armust.

Mihhail Kurakin

Katleri Taekwondoklubi avaldab kaastunnet Georgi Böstrovi surma puhul.

**Lugupidamisega,
Ilona Uzlova
Katleri Taekwondoklubi**

Maardut südames kandes

Just nii – Maardut ja selle inimesi südames kandes, elas oma elu Georgi Bõstrov, pikima staažiga omavalitsusjuht Eestis. Linnast ja selle elanike rõõmudest ning muredest mõeldes, alustas ta igal hommikul tööpäeva, kuhu mahtusid nõupidamised ning istungid, linnale oluliste otsuste vastuvõtmised ning kohtumised inimestega. Bõstrov oli kursis pisimategi linnaelu puudutavate küsimustega, teadis nägu ja nimepidi paljusid elanikke. Ta mõtles suurelt, viies oma unistused visa tööga ellu. Just tänu Bõstrovile on Maardust saanud linn, mida elanikud võivad uhkusega oma koduks nimetada.

Kui meenutame Maardut aastal 1993, kui Georgi Bõstrovist sai linnavolikogu esimees ning vaatame, milline meie linn täna välja näeb, siis oskame hinnata selle inimese väärtust, kes

muutis tolmuse tehasealeviku õitsvaks asumiks. See kõik pole tulnud kergelt ning vaevalt oleksid mitmed suured ettevõtmised teostunud ilma bõstroviliku kangekaelsusega, millega linnapea oskas veenda erinevaid ministeeriume ja fonde Maarduga seonduvaid projekte rahastama. Meenutame siin Maardu ühtse vee- ja kanalisatsiooni-süsteemi rajamist ning perspektiivitudega valmishitatud viadukte väljasõidul Peterburi maanteele. Ilma Bõstrovita neid poleks.

Viimastel aastatel kimbutasid linnapead tervisehädad ja kuigi ta ei tahtnud seda tunnistada, tuli sageli valudele lõivu maksta. Ent Georgi ei kurtanud kunagi.

Tihti palus ta end viia Kallasmaa tänavale, vaatas nõlvaalusele tühermaale ja unistas, kuidas sellel kohal hakkab kord laiuma kaunis park. Suure vai-

mustusega alustas ta Maardu 35. aastapäeva pidustuste ettevalmistamist. Georgi oleks otsekui aimanud, et see jääb talle viimaseks suveks koos Maardu ja linnarahvaga. Ta nautis juulikuiste pidupäevade iga hetke, rõõmustas veelkord koos oma rahvaga.

15. oktoobril, mis ei erinenud millegi poolest tavalisest toimekast tööpäevast, palus Georgi ennast sõidutada mitmesse olulisse paika, millega seostusid tema jaoks seigad tööst ja isiklikust elust. Ta otsekui jättis hüvasti oma kalli linnaga. Kas ta tõesti aimas, kui lähedal seisab lahkumishetk?

Parimaks mälestuseks Georgi Bõstrovist on see, kui suudame tema alustatud edasi viia, muuta linn, mida Georgi armastas ja omaks pidas, veelgi kodusemaks ning kaunimaks. Tema töö jätkamiseks on meil vaja unustada erimeesused ja tühised tülid. Olgem jär-

jekindlad, töökad ja avatud uutele mõtetele, nagu oli seda Georgi Bõstrov! Tundkem uhkust, et oleme maardulased!

GEORGI BÕSTROVI MÕTTED JA MÕTTETERAD

MP toimetuse tutvus üksikasjalikult Georgi Vassiljevits Bõstrovi kõnede ja esinemistega, mis kõlasid erinevates auditooriumites, kohtumistel ja üritustel viimase viie aasta jooksul.

Meile näib, et antud valik iseloomustab selle inimese ebatavalist isiksust, kes elas meie kõrval palju aastaid ja kes kinkis meie linnale parimad aastad oma elust.

Ma näen oma ülesannet linnapea ametis selles, et teha lõpp linna juhtparaadi tšinovnikute ükskõiksusele ja võõrandumisele tööinimese suhtes.

Teha kõikvõimaliku, et teie ja teie lapsed tunneks kindlust homses päevas, tunnetaks muutusi paremusele – see on minu peamine eesmärk!

Ainuke lubadus, mida ma võin anda, see on ausalt ja järjekindlalt töötada, viia lõpuni iga, isegi väikseim ettevõtmine, nii nagu oleks see kogu mu elu küsimus.

Eestis, nagu ka igas teises riigis pole kõrgeimaks väärtuseks mitte raha, kuld ega nafta, aga lihtsad inimesed, kelle tööga luuakse rahvuslikud rikkused.

Need, kes teavad mind konkreetsete asjade järgi - ja neid on tuhanded - ei lase mul valetada, et Bõstrov peab alati oma sõna ja ei jää kunagi passiivseks pealtvaatajaks neil juhtudel, kus on nõutavad konkreetset sammud. Ma olen alati valmis neid samme astuma.

Ma ei hakka sarnastama end sellistega, kes teevad mesimagusaid populistlikke avaldusi ja annavad tühje lubadusi, kuid avaldan otsustavalt, et minu hääl jääb alati kõlama võrdõiguslikkuse ja õigluse saavutamisel, puudustkannatavate, hooletussejätute ja ülekohtu ohvrite toetamisel.

Saadikutel tuleb põhimõtteliselt muuta oma suhtumist seadusandluse vormistamisse sellisel viisil, et iga seadus või valitsuse otsus saaks hinnangu sellest seisukohast, kuidas nad mõjutavad tavaliste inimeste heaolu ja Eesti ühiskonda tervikuna. Minu jaoks on täiesti selge, et iga seadus või määrus, mis kätkeb ükskõik millise elanikkonnagrupi elu halvenemise eeldusi on kahjulik ja see tuleb juba eelnõu käsitlemise algetapil suunata prügikasti.

Ma tean omast käest, mis on inimlik mure, valu ja meeleheide. Kui palju kordi on mul tulnud olla rasketes olukordades, kus ma ka oma parima soovi kohaselt ei saanud aidata neid, kes otsisid minu juures kaitset ja tuge, - väikese omavalitsuse linnapeal pole ju eriti palju võimalusi. Ja uskuge mind, sellistel minutitel on hinges säärane kibedus, kuna enamiku elukondlike probleemide lahendamise otsus tuleb vastu võtta kõige kõrgemal riiklikul tasandil, ja pahatihti need otsused puuduvad.

Ma arvan, et on aeg lõpetada paheline liberaalne praktika, kui riigi majandus on tervenisti allutatud makromajanduslike näitajate saavutamisele Euroopa direktiivide kuulekaks täitmiseks, olgugi et sellest kannatab rõhuv enamik riigi elanikest.

Nähtavasti on minu elu teostunud ning kahetseda mul eriti midagi pole vaja. Ja siiski, kui tuleks elu uuesti alustada, ei sooviks ma seda korrata ja läbikäidud teed kopeerida, vaid ma püüaks suuremal määral realiseerida oma võimeid, vältida vanade vigade kordamist, mis ma sooritasin vähese kogemuse tõttu ja halva elutundmuse tagajärjel.

Igal inimesel on oma sisemised pidurid ja tõkked. Minu sisemised piirded käivituvad iga kord, kui tekkib oht taganeda oma veendumustest, rikkuda seadust või esivanemate traditsioone, astuda üle piiri, mis determineerib minu sisemist vaimset maailma ja moraalikoodeksit.

Kõige tähtsam tingimus kõigi võrdõiguslikkuseks ja kõigile vabaduste tagamiseks - see on samaväärsete tingimuste ja võimaluste loomine põhiõiguste ja vabaduste realiseerimiseks.

Eelkõige tuleb enesele teadvustada, et õnn pole rahas ja selle koguses, vaid oskuses elu üle rõõmu tunda ja võtta iga läbielatud päeva väärtusena, mis on sulle kõrgemalt poolt antud.

Minu elu kreedo on – ära anna kindlat lubadust, kui sa pole lõpuni kindel, kas suudad seda täita, ja olles midagi lubanud – seda ka teha.

Kodumaa pole punkt maakaardil, vaid eriline hingeseisund, kui koged erutust ja mingit värahtust hinges, astudes maapinnale, kus kunagi elas sinu ema, kus sa sündisid ja üles kasvasid. See tundmus kuulub nende hulka, mida ei saagi edasi anda.

Ma jagan inimesi vaid järgmiste tunnuste järgi: tubli - lodev, aus - ebaaus, inimene, kellega ma sooviks suhelda ja vastupidi – kellega ma ei sooviks midagi koos teha.

Rikkus on väga suhteline mõiste. Teil võib olla šikk maja, mitu autot, merejaht ja mis iganes veel, kuid alati on rikkamaid, samas aga sattuvad teile ette inimesed, kelle jaoks on teie jõukus prügi, kuna nad elavad teises vaimses mõtmes, mis jääb teile mõistmatuks.

Linna ajalehe Maardu Panoraam kontaktandmed

Toimetuse aadress: Keemikute 26-2, 74116 Maardu
Telefon: 600 5510
E-post: maardu.infokeskus@gmail.com

Reklaam ja kuulutused:
maardureklaam@gmail.com
Telefon: +372 5383 9891

Peatoimetaja: Sergei PETINOV
www.maardu.ee